

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący środek odwoławczy: Beverage City & Lifestyle GmbH i in.

Druga strona postępowania: Advance Magazine Publishers, Inc.

Pytania prejudycjalne

Oberlandesgericht Düsseldorf zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w trybie prejudycjalnym z następującym pytaniem dotyczącym wykładni art. 122 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 ⁽¹⁾ w związku z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 ⁽²⁾:

Czy między powództwami istnieje „tak ścisła więź”, że pożądane jest ich łączne rozpoznanie i rozstrzygnięcie w celu uniknięcia wydania sprzecznych ze sobą orzeczeń w rozumieniu art. 8 pkt 1 rozporządzenia nr 1215/2012, gdy w ramach powództwa o naruszenie unijnego znaku towarowego powiązanie polega na tym, że pozwany z siedzibą w jednym państwie członkowskim (tutaj: w Polsce), który dostarczył towary naruszające unijny znak towarowy pozwanemu z siedzibą w innym państwie członkowskim (tutaj: w Niemczech), którego przedstawiciel ustawowy, również pozwany jako naruszający znak, jest pozwanym „zakotwiczącym jurysdykcję”, jeżeli strony łączy jedynie zwykły stosunek dostawy i nie istnieje żadne inne wykraczające poza ten stosunek dostawy powiązanie prawne czy faktyczne?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej, Dz.U. 2017, L 154, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 17 listopada 2021 r. w sprawie T-147/17, Anastassopoulos i in./Rada i Komisja, wniesione w dniu 4 stycznia 2022 r. przez RQ

(Sprawa C-7/22 P)

(2022/C 119/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: RQ (przedstawiciele: adwokaci M. Meng-Papantoni i H. Tagaras)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uwzględnienie odwołania i uchylenie zaskarżonego wyroku;
- zdecydowanie w przedmiocie dalszego biegu postępowania zgodnie ze stanem prawnym;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszej kolejności wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd przeinaczył jego skargę, jeśli chodzi o działanie powodujące szkodę.

W drugiej kolejności wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd dopuścił się wielu naruszeń prawa.

Jeśli chodzi najpierw o odpowiedzialność Unii za bezprawne zachowanie, Sąd naruszył zasady praworządności i art. 47 karty praw podstawowych, orzekając, że działania i zaniechania Eurogrupy nie mogą w żadnym wypadku powodować powstania odpowiedzialności deliktowej Unii. Sąd naruszył także zasadę równego traktowania, orzekając, że samo nabycie przez osoby fizyczne i prawne obligacji, które zostały następnie przecenione, wystarcza, by uznać, że znajdują się one w identycznej lub porównywalnej sytuacji w rozumieniu orzecznictwa.

Ponadto Sąd dopuścił się naruszeń prawa w odniesieniu do odpowiedzialności bez winy. Po pierwsze, zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd błędnie wykluczył samo istnienie odpowiedzialności bez winy. Po drugie, Sąd dopuścił się naruszenia prawa przy dokonywaniu oceny „anormalnego” charakteru szkody.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Roma (Włochy) w dniu 5 stycznia 2022 r. – Liberi editori e autori (LEA)/Jamendo SA

(Sprawa C-10/22)

(2022/C 119/36)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Roma

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Liberi editori e autori (LEA)

Strona pozwana: Jamendo SA

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywę 2014/26/UE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie ustawie krajowej, która zastrzega dostęp do rynku zarządzania prawami autorskimi lub w każdym razie udzielanie licencji użytkownikom jedynie na rzecz podmiotów określonych, zgodnie z definicją zawartą we wspomnianej dyrektywie, jako organizacje zbiorowego zarządzania, wyłączając podmioty określone jako niezależne podmioty zarządzające, utworzone zarówno w tym państwie, jak i w innych państwach członkowskich?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/26/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych do korzystania online na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2014, L 84, s. 72).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tallinna Halduskohus (Estonia) w dniu 5 stycznia 2022 r. – Est Wind Power OÜ/AS Elering

(Sprawa C-11/22)

(2022/C 119/37)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Tallinna Halduskohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Est Wind Power OÜ

Druga strona postępowania: AS Elering

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy Unii Europejskiej dotyczące pomocy państwa, w szczególności pierwszy człon definicji „rozpoczęcia prac” w pkt 19 (44) komunikatu Komisji „Wytoczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020”⁽¹⁾, a mianowicie „rozpoczęcie robót budowlanych związanych z inwestycją”, należy interpretować w ten sposób, że chodzi o rozpoczęcie robót budowlanych powiązanych z jakimkolwiek projektem inwestycyjnym, czy też jedynie o rozpoczęcie takich robót budowlanych, które pozostają w związku z instalowanym w ramach projektu inwestycyjnego urządzeniem, za pomocą którego będzie wytwarzana energia ze źródeł odnawialnych?